

умозрѣнието (теорията) за семейството въ неговитѣ начала и въ всичката му нравственна и общественна важностъ. Тѣзи метода е, мислѣжъ, научната; ние нѣма да изберемъ нея, не за да угодимъ на слушателитѣ малко приготвени за философски разисквания, но за причини по важни, които ще одобрите. Прѣнието (полемиката), което е прѣкрасно въ спекулативни и научни прѣдмѣти, е често опасно въ нравствени. То повече помрачава отъ колкото да освѣтлява прѣдмѣта и често този който си служи съ него се паранява съ собственото си оръжие. Смѣлѣжъ да кажѣжъ, че има прѣдмѣти толкова чувствителни и толкова цѣломъдренни, щото е негодно даже да се разсѣждава много върху тѣхъ. Прочѣе, въ началото азъ ще забравѣжъ че семейството има противници; и, като го разглѣждамъ като неоспоримъ фактъ, ще му опишѣжъ историята, а не защитата: но отъ тая история, ако е тя истинна и вѣрна, ще излѣзе най добрата защита, която безотпорно ще се приеме отъ всяко благородно сърдце.

Планътъ на това съчинение е единъ отъ най проститѣ. Най напредъ ще се занимаѣжъ съ семейството въобщѣ, послѣ съ всяко лице отъ семейството, и най сепиѣ ще отговорѣжъ на кѣсо и прѣдпазливо на нѣкои зложни възражения, които се распространяватъ и движѣтъ изъ нашата атмосфера и които искусни писатели сѣ подкрѣпили съ своето очарователно и жестоко краснорѣчие.

Прѣдмѣтътъ на първата глава ще бѣде, прочѣе, семейний животъ, нравственното дѣйствие на семейството върху челоуѣкътъ, испитаниѣ на които го подвъргава, усилията